

Porumbul – o mare provocare pentru profesionalismul fermierului bulgar

Автор(и): Емил Иванов

Дата: 17.02.2015 *Брой:* 2/2015

Producția de porumb în țara noastră, spre deosebire de producția din țările vecine - România și Serbia, care se numără printre primele din Europa din punct de vedere al suprafeței și al producției, este foarte modestă în ceea ce privește viziunea, scara și rezultatele. În practică, rămâne o singură direcție - porumbul boabe pe terenuri neirigate. În jumătatea sudică a țării, această cultură este mai mult un concept botanic decât o realitate existentă, și mai precis - o specie vegetală în dispariție!

Care este problema producției de porumb în țara noastră? Evident, există un pietriș în pantof care cauzează disconfort... Înainte de a răspunde, să reamintim ce suport tehnologic avem pentru această producție.

În primul rând: Ameliorarea bulgărească, desfășurată la Institutul de Cercetare pentru Porumb din Kneja, care anul trecut a sărbătorit 90 de ani de existență, are acum o cotă de piață neglijabil de mică. O mare parte a producției se bazează pe ameliorare străină. Culoarea geneticii mondiale este aici – "Pioneer", "Syngenta", "Monsanto", KWS, "Euralis"... Mărci respectate cu portofolii de produse inovatoare din toate grupurile FAO. Hibrizii acestor mega-companii de semințe au un potențial ridicat de producție, sunt adaptați și se potrivesc bine cu terroir-ul nostru (combinația dintre locația geografică, climă și sol).

În al doilea rând: Protecția plantelor pentru porumb se concentrează în principal pe combaterea buruienilor, pentru simplul motiv că bolile și dăunătorii sunt încă periferici, nu sunt "interesanti" din punct de vedere economic. Industria agrochimică globală, reprezentată aici de companiile multinaționale de top "Bayer CropScience", BASF, "Syngenta" și "DuPont", își oferă aici resursele sale super-puternice, super-inovatoare, super-intensive de produse și tehnologii. Aceasta este protecția plantelor de clasă superioară! Care este capabilă să facă față oricărui format de invazie și oricărei compoziții a vegetației de buruieni.

În al treilea rând: Nutriția echilibrată cu macro- și microelemente este un factor cheie pentru obținerea rezultatelor maxime în producția de porumb. În ultimii ani, pe piața internă au apărut multe îngrășăminte foliare – de diverse conținuturi, formulări și activități, care completează fertilizarea solului, corectează diverse deficiențe și compensează beneficii ratate.

Un îngrășământ foliar și ameliorator de sol unic este Amalgerol, oferit aici de compania "Heminova". Este un produs natural care conține extract de alge marine, ulei de parafină distilat, uleiuri vegetale și extracte de plante. Amalgerol accelerează creșterea porumbului, inclusiv a sistemului radicular (un indicator excepțional, mai ales pentru această cultură), crește rezistența plantelor la secetă și ajută la depășirea factorilor negativi ai secetei.

Un alt exemplu în direcția posibilităților de depășire a situațiilor de stres cauzate de factori abiotici este fungicidul Retengo din conceptul AgCelence al BASF. Substanța activă - strobilurina piraclostrobină, cea mai recentă dezvoltare a companiei agrochimice germane, protejează porumbul de boli, îmbunătățind în același timp condiția fiziologică și rezistența la stres. Acțiunea fiziologică a Retengo suprimă formarea etilenei, hormonul care în condiții de stres este sintetizat în cantități mai mari și duce la coacere prematură. În rolul său de fungicid, controlează patarea frunzelor și rugină.

Marea întrebare astăzi este: Cu disponibilitatea acestui arsenal de produse super-creativ – hibridi, produse de protecție a plantelor, îngrășăminte sol și foliare, regulatori și amelioratori, există o șansă ca porumbul să fie readus pe câmpurile bulgărești? Mă refer cel puțin la 5 milioane de decare (cum erau suprafețele în trecut), dintre care 1 milion de decare să fie în Bulgaria de Sud?

Fără îndoială, întrebarea este una de dificultate crescută. Chiar și pentru cei mai optimiști înclinați analiști și comentatori pe această temă extrem de sensibilă. Pentru că mulți dintre oamenii

cunoscători și informați din țara noastră activează în această direcție, dar eforturile lor nu au contribuit prea mult la vreo schimbare de gândire și acțiune.

Porumbul este o temă centrală în acest număr al revistei "Protecția Plantelor". Am invitat să participe partenerii noștri dedicați – oameni de știință populari și cunoscuți, care oferă cu amabilitate cititorilor recomandările lor privind aspectele tehnologice cheie – fertilizarea, agrotehnica, protecția plantelor. Cu încrederea și atitudinea că, dacă acești factori funcționează în teren, ar contribui foarte mult la creșterea și stabilizarea producției de porumb.

De mulți ani, porumbul este un obiect de speculă, neglijare și subestimare. Ca urmare a unei presiuni puternice, s-a născut, s-a întărit și a crescut o mitologemă foarte rezistentă – această cultură în țara noastră nu poate fi cultivată cu succes fără irigații, iar prezența ei în Bulgaria de Sud în această condiție este complet inacceptabilă!

În acest caz, nu am intenția să discut, darămite să evaluez aceste afirmații, care de-a lungul timpului au devenit o osificare de rutină. Îmi voi permite doar să-i citez pe acei specialiști a căror părere diferă de ceea ce tocmai s-a spus. Pe scurt, este după cum urmează. Porumbul este o cultură foarte profitabilă! În același timp, există un dezechilibru în țara noastră între statutul ridicat al portofoliului de produse și modul în care acesta este utilizat. Procesul de investiții este defectuos, un capital financiar mare este aruncat vântului, rezultatele sunt departe de posibilități și nu creează valoare adăugată. Aceasta, după cum vă puteți imagina, este descurajantă, așa că nu e de mirare că mitologema menționată anterior a găsit pământ fertil și a înflorit, că în Bulgaria nu există condiții potrivite pentru cultivarea porumbului fără irigații.

Adevărul este că nu există un sistem pentru creșterea sustenabilă a producției de porumb într-o situație climatică incertă. Reproducerea defectelor continuă și acesta este cu siguranță un obstacol în ruperea cu basmele învechite și înaintarea. În două cuvinte – mecanismul produselor este blocat și nu contribuie la creșterea intensificării, care ar predestina gestionarea cu succes a inconvenientelor create de factorii abiotici – seceta, ploaia, temperaturile ridicate și scăzute... Producția este haotică, bazată pe motive pur oportuniste, departe de orice competență profesională, previziune, antreprenariat și viziune.

Mai mult decât clar este că există un deficit de alfabetizare agronomică. Deci, cum poate fi realizată o întoarcere și progresul? Într-o producție, cum este producția de porumb, sunt necesare o precizie excepțională, un grad foarte ridicat de cunoaștere și disciplină tehnologică.

Cu alte cuvinte: pietrișul din pantof care ne deranjează nu este deloc mediul climatic incert!